CUM A PRIMIT ŢARA ŞTIREA INTRĂRII IN RĂZBOI

Imnul clopotelor se înalţă biruitor spre ceruri.

Soarele stăpâneşte firea.

Norii — ce ne-au apăsat zile dearândul sufletele, de atâta amar de vreme strivite de obidă — s'au risipit cari încotro.

Seninul se întinde acum ocrotitor peste ţara toată şi peste destinele naţiei descătuşate din griji şi pornită spre binecuvântate de Dumnezeu împliniri.

Clopotele îşi sună stăruitor rugile, de implorare şi de prinos.

In sfintele locaşuri preoţii şi drept credincioşii se închină pentru odihna sufletelor eroilor trecutului aurit şi pentru izbânda oastei eroice a ţării.

Porunca minutului de reculegere tăşneşte parcă din conştiinţa masselor.

Nimeni n'a rostit-o.

Semnalul îngenunchierii a picat, ai crede, din zările însorite.

S'au oprit tramvaiele, s'a oprit circulaţia, s'a oprit ritmul vieţii — totul.

Cât vezi cu ochiul, dealungul uliţelor şi bulevardelor, în grădini şi în curţi, pretutindenea, este o imensă închinare mută, profundă, emoţionantă, clocotitoare.

Românimea, din cele mai îndepărtate coclauri, în genunchi, îşi închină nădejdea toată, simţirea toată, bucuria şi viaţa, ceasului sfinţit în care Patria a păşit cu dreptul pe calea reîntregirii, pe calea dreptăţii obrocite până eri, pe calea idealului naţional.

Lacrimi fierbinţi de recunoştinţă, pentru stăpânii hotărârilor, — lacrimi de slăvirea înaintaşilor frânţi pe hotarele vremelnic ciuntite, — lacrimi de duioşie pentru ostaşii dragi, înaripaţi, luptând, pe slava strămoşilor, pentru victorie, — lacrimi, ce uşurează inimile de sub povara necazului de până eri şi înfrăţesc pe toţi fiii ţării în jertfele ce se vor cere, înrourează ochii tuturora.

Şi minutul de reculegere se scurge astfel domol, învietor, sărbătoresc, stenic, oţelitor, ca un balsam, în vreme ce rostirea slujitorilor altarului desluşeşte suprema rugăciune:

Biruinţă Regelui nostru în război, asupra celor protivnici dăruieşte şi cu crucea Ta păzeşte, Doamne, pe poporul Tău...

I. NED.

Insufleţite manifestaţii în Capitală

Populaţia Capitalei a luat cunoştinţă de proclamaţia generalului Antonescu, Conducătorul Statului, că armatele română şi germană au primit ordinul de a trece Prutul în zorii zilei, odată cu

Manifestaţia din Piaţa Palatului Regal

apariţia primelor ediţii de dimineaţă ale ziarelor, precum şi din proclamaţiile afişate pe ziduri.

Vestea s'a răspândit ca fulgerul în toată Capitala.

Cetăţenii au ieşit pe străzi cu figurile iluminate de importanţa marelui eveniment. Smulg ziarele din mâna vânzătorilor sau se îngrămădesc în faţa proclamaţiilor la colţuri de străzi, citind cu atenţie cuvintele de foc ale Generalului prin care îndeamnă întreaga naţie la luptă pentru desrobirea fraţilor şi distrugerea anarhiei bolşevice care ameninţă civilizaţia Europei.

Toate instituţiile publice, magazinele şi întreprinderile particulare arborează drapelul Ţării.

Spre amiază muzicile militare execută în pieţele publice imnuri naţionale, în entuziasmul general al populaţiei, care se adună în grupuri compacte pe marile bulevarde şi în pieţele publice.

*

In piaţa Palatului regal, în faţa Universităţii la statuia Mihai Vitezul, fanfarele militare intonează Imnul Regal. Mulţimea se descoperă şi salută cu braţul ridicat, aclamând pe M. S. Regele, pe generalul Antonescu şi armatele română şi germană, care luptă alături, înfrăţite de acelaşi ideal, în slujba civilizaţiei.

La un moment dat piaţa Regală devine o mare de capete.

Mulţimea cântă împreună cu fanfara imnuri naţionale.

In clipa când posturile de radio transmit te-deumul de anul trecut imprimat pe plăci şi sunetele clopotelor dela Chişinău toată lumea îngenunche.

E un moment impresionant.

Basarabenii, cari şi-au părăsit căminurile, şi-au lăsat parte din familiile lor dincolo peste Prut cu lacrimi în ochi.

Plâng de bucurie că a venit clipa mântuirii fraţilor din ghiarele cutropitorilor, cari au pângărit altarele, au distrus vetrele strămoşeşti şi-au adus jalea şi durerea pe plaiurile basarabene şi bucovinene.

De pe soclul statuei Regelui Carol I, cetăţeni anonimi, pătrunşi de măreţia momentului, rostesc cuvinte de îmbărbătare, în timp ce mulţimea manifestează pentru Suveran şi Conducător.

Muzica intonează Hora Unirii. Ca electrizată, mulţimea, tineri şi bătrâni, copii şi femei, ostaşi români şi germani se prinde într'o imensă horă cât ţine marea piaţă din faţa Palatului.

Entuziasmul sporeşte. Tineretul intonează „Deşteaptă-te Române" şi „La arme!" nemuritorul imn al poetului St. O. Iosif.

LA LEGAŢIA GERMANA

Din piaţa Palatului mulţimea se încolonează îndreptându-se pe Calea Victoriei spre legaţia Germaniei. Ajungând aci, cetăţenii Capitalei manifestează pentru Fuehrerul Adolf Hitler şi glorioasa armată germană, care luptă împreună cu armata română.

D. Manfred von Kilinger, ministrul Reichului la Bucureşti şi trimisul extraordinar al Fuehrerului, a ieşit în balcon, împreună cu d. ministru Mihai Antonescu, vice-preşedintele consiliului de miniştri.

Mulţimea a ovaţionat îndelung pe d-nii Kilinger şi ministru Mihai Antonescu, aruncând cu flori în balconul legaţiei şi strigând: „Trăiască Hitler", „Trăiască Regele Mihai", „Trăiască general Antonescu", „Trăiască armata germană şi română".

D. Kilinger a mulţumit pentru această entuziastă manifestaţie.

D. ministru Mihai Antonescu, luând cuvântul a definit sensul acestui război sfânt întreprins de marele Fuehrer Adolf Hitler împotriva bolşevismului distrugător, — război epocal, în care armata română sub comanda generalului Antonescu, îşi dă contribuţia sa de sânge într'o deplină frăţietate cu armata germană, pentru desrobirea popoarelor oprimate de viperele dela Moscova.

D. Mihai Antonescu a fost călduros ovaţionat de mulţime. De aci, coloana de manifestanţi s'a îndreptat spre legaţia Italiei, unde a aclamat pe Duce.

❖

In tot cursul zilei Capitala a trăit clipe de înălţare sufletească. Simţeai că a renăscut în ea vremurile de apoteoză legendară, când vitejia ostaşului de pe câmpul de luptă, găsea în sufletul celor rămaşi acasă elanul înflăcărat al unei naţii încrezătoare în biruinţă.

Am auzit în rândul manifestanţilor bătrâni cari spuneau cu lacrimi în ochi:

— Păcat că nu mai pot merge şi eu pe front!

Printre manifestanţi sunt şi mulţi refugiaţi din Basarabia.

Ii auzi cum se bucură.

— Astăvară am arat, am semănat şi n'am cules. Poate că Dumnezeu îmi va ajuta să culeg anul acesta, fără să fi arat şi semănat

Alţii au deadreptul lacrimi în ochi:

— O dreptate cerească există totdeauna! Imi voi revedea iarăşi pământul şi căsuţa. Şi dacă n'o voi mai găsi, îmi voi face alta.

❖

In aceste manifestări uriaşe, ce s'au desfăşurat eri pe întreg cuprinsul ţării şi al Capitalei, apare un suflet nou, o credinţă nesdruncinată în eroismul unei naţii, care se ridică după suferinţele îndurate, ca un vulcan clocotitor în faţa duşmanului din Răsărit.

C. ŞOLDAN

LA LEGAŢIA ITALIANA

Apoi câteva sunte de manifestanţi cu drapele româneşti şi italieneşti s'au dus la legaţiunea italiană unde au manifestat îndelung pentru Italia, pentru Regele Impărat, pentru Duce, pentru frăţia de arme româno-italiană, ovaţionând îndelung până când a apărut Insărcinatul cu afaceri al Italiei, d. Formentini, însoţit de ataşatul militar, conte Valfre, ataşatul naval, comandorul Massari.

Unul din manifestanţi a luat cuvântul, pronunţând un discurs înflăcărat pentru frăţia italo-română, pentru lupta comună ce se dă pentru civilizaţie şi mărturisind marea admiraţie a poporului român pentru Italia Fascistă şi eroicii săi soldaţi.

A răspuns d. Formentini, însărcinatul cu afaceri al Italiei, care a vorbit despre strânsele legături dintre Italia şi România, legături care în acest moment se reafirmă şi se adâncesc pe tărâm de luptă. D-sa a făcut cele mai calde urări pentru armata română, dorind victorie României, fiindcă — a spus d-sa — victoria Axei este victoria României, victoria României este victoria Axei.

D. Formentini a încheiat cu urările:

Trăiască România, Trăiască Regele, Trăiască Conducătorul Statului.

Dela asociaţia „Vitejii Neamului"

Joi, s'a ţinut obişnuita şedinţă săptămânală a asociaţiei „Vitejii Neamului".

D. prof. Modreanu, preşedintele asociaţiei şi secretarul general dau referinţe asupra stadiului favorabil al intervenţiunilor făcute pentru împroprietărirea cu loturi urbane şi cu imobile ale membrilor.

Urmează comunicări şi propuneri asupra federalizării asociaţiunilor de vechi luptători, delegându-se d. col. Băgu să studieze chestiunea.

Intr'o atmosferă înălţătoare d. col. Pancu evocă marea personalitate a conducătorului Statului şi elogiază strădania, vrednicia şi sacrificiul ostaşului român.

Cauzele războiului impotriva Rusiei Sovietice

(Urmare din pag. I-a)

Lituania, subjugând naţiunile lor până atunci libere şi, abuzând de forţa sa, dar mai cu deosebire de situaţia critică în care se găsea anul trecut România, a ocupat banditeşte Basarabia, a cărei populaţie, în imensa sa majoritate românească, a adus-o repede la mizeria cea mai cumplită.

U. R. S. S., prin aceste acte revoltătoare, a dovedit că nu urmăreşte altceva decât distrugerea statelor independente dela vest, stăpânirea teritoriilor şi a bogăţiilor lor şi întinderea bolşevismului în centrul Europei.

„Periculosul atac dat de Rusia contra României — spune Fuehrerul în proclamaţia sa — nu tindea în ultima analiză, de cât să-i dea putinţa să pună mâna pe o bază importantă economică, nu numai germană, ci şi europeană, sau, într'o altă eventualitate să distrugă cel puţin această bază".

Nu numai atât U. R. S. S., încă din Mai 1940, când Germania a declanşat marea ofensivă din Occident, a început să masseze trupele sale de-alungul frontierei Germaniei şi concentrarea forţelor armatei roşii a continuat fără întrerupere şi în proporţii tot mai mari, ajungând să fie ameninţătoare, atât pentru Germania, cât şi pentru România.

In ce scop au fost massate peste 160 de divizii roşii, dela Marea Baltică până la gurile Dunării şi Marea Neagră, dacă nu în vederea unei agresiuni împotriva Germaniei, Finlandei şi României?

In proclamaţia adresată poporului german, Fuehrerul a spus că d. Molotov, comisarul sovietic al afacerilor străine, a mărturisit intenţiile U. R. S. S. de a întreprinde un nou război împotriva Finlandei, de a ataca şi România, de a trimite trupe roşii în Bulgaria şi de a obţine trecerea liberă prin Balcani, spre Dardanele, spre a ocupa câteva baze importante.

In acelaş timp, guvernul sovietic a căutat, prin agenţii săi, să organizeze o reţea de spionaj în Germania, să intensifice propaganda comunistă, cu tendinţe revoluţionare în Europa centrală şi balcanică, să dea sprijin elementelor anarhice din România, în vederea răsturnării dela conducerea statului a d-lui general Antonescu şi să aprindă focul pretutindeni spre a deschide apoi, drum liber spre vest forţelor sovietice distructive.

S'a dovedit astfel, că politica cârmuitorilor Rusiei sovietice ste sămănătoare de anarhie şi deci primejdioasă, nu numai pentru Germania şi aliaţii săi, dar şi pentru toate naţiunile civilizate din Europa, ale căror state au la temelia lor principiile de drept, de naţionalitate, de ordine şi de progres.

O reacţiune împotriva forţelor distructive dela răsărit s'a impus printr'o lege naturală de apărare şi de conservare a dreptului şi a civilizaţiei. Germania, sub conducerea cancelarului Hitler, conştientă de acel pericol şi de misiunea ce o are de îndeplinit, în acord cu aliaţii săi şi cu statele direct ameninţate, Finlanda şi România, a ridicat armele împotriva U. R. S. S., spre a salva civilizaţia Europei, şi dreptul naţiunilor de a trăi în libertate şi în spaţiul lor etnic.

Astăzi, dela oceanul Inghetat de Nord şi până la gurile Dunării şi Marea Neagră, s'a format cel mai formidabil front de luptă, sprijinit de puternicile şi victorioasele armate germane, de armatele finlandeze şi române, împotriva forţelor roşii puse în serviciul anarhiei.

„Misiunea acestui front — a declarat Fuehrerul — nu este deci apărarea unor ţări izolate, ci aceea de a asigura securitatea Europei şi deci salvarea tuturor ţărilor acestui continent".

Nu e un război ca toate celelalte, ci o adevărată cruciadă a forţelor spirituale şi materiale ale Europei sănătoase şi de drept, împotriva forţelor anarhice şi distructive dela răsărit.

Şi victoria va fi totală şi definitivă de partea celor ce apără dreptul tuturor naţiunilor din Europa civilizată.

Frăţia de arme româno-germană

(Urmare din pag. I-a)

mană a pus bazele întregei vieţi industriale pe care o avem, iar piaţa germană a fost totdeauna cel mai de seamă client al produselor solului românesc.

Demn de ţinut în seamă că în războiul nostru pentru întregire, România nu a declarat război Germaniei, satisfacerea revendicărilor noastre naţionale determinându-ne să pornim lupta împotriva Austro-Ungariei.

Astăzi, în frontul uriaş pe care Germania lui Adolf Hitler l-a îndreptat împotriva bolşevismului crud, hrăpăreţ şi devastator, un important sector al teatrului de operaţii spre Bucovina şi Basarabia este încredinţat trupelor germane şi române sub comanda generalului Antonescu, Conducătorul Statului român.

Se împletesc într'o sforţare comună, camaradereasca, toate grijile unei campanii, toate asalturile cari nu exclud jertfele eventuale inerente, toate greutăţile cari cimentează o frăţie mai mult decât orice alte împrejurări.

Soldatul german, venit din patria lui îndepărtată să lupte pentru cauza comună a civilizaţiei mondiale, va vedea că ostaşul român, pornit să-şi dezrobească pământul strămoşilor lui, ştie să-şi facă până la capăt datoria, nu se dă înapoi dela nicio acţiune unde se cere curaj, iniţiativă şi spirit de sacrificiu

Ostaşii români, cari reprezintă ţara întreagă, vor avea în totdeauna în minte această campanie şi recunoştinţa românismului va fi pururea neştearsă pentru fiii Germaniei, cari, prin tehnica şi ştiinţa lor militară, au contribuit alături de armata noastră la redobândirea provinciilor răpite.

Se va vedea acum, în afară de elanul, îndrăsneala şi rezistenţa individuală, rolul pe care l-a avut reorganizarea după normele impuse de experienţele războiului sub supravegherea şi directivele Conducătorului Statului, cum şi ajutorul dat de misiunea militară germană de sub conducerea d-lui general Hansen pentru ca armata noastră să se adapteze doctrinei şi metodelor de luptă ale armatei Marelui Reich.

Centrele de instrucţie create în acest scop au desăvârşit instrucţia tehnică şi militară a ofiţerilor şi soldaţilor, pregătindu-i pentru viitoarea acţiune de arme.

„Veţi lupta cot la cot, suflet la suflet, lângă cea mai puternică şi glorioasă armată a lumei.

Indrăsniţi să vă măsuraţi vitejia şi să vă dovediţi mândria, camarazilor noştri.

Ei luptă pe pământul moldovean, pentru graniţele noastre şi pentru dreptatea lumii.

Fiţi vrednici de cinstea pe care v'au făcut-o istoria, armata Marelui Reich şi neîntrecutul ei comandant Adolf Hitler" spune, între altele, generalul Antonescu în ordinul său către armată.

In faţa acestui mare act istoric, România, conştientă şi recunoscătoare pentru nepreţuitul sprijin ce i se dă, aduce mulţumirile ei marei naţiuni germane şi genialului ei conducător Adolf Hitler şi viitorul va dovedi că românul este la război ori în timp de pace, la necaz ori la bucurie, acelaş camarad sigur, leal, cinstit şi brav pe care se poate bizui cu încredere cel ce i-a câştigat sufletul în împrejurări ca în frăţia de arme de azi.

Apelul şefului grupului etnic german din România

Şeful grupului etnic german, d. Andreas Schmidt, a adresat grupului etnic german următorul apel:

Camarazi şi concetăţeni,

In lupta gigantică pe care Reichul o duce pentru asigurarea vieţei şi a libertăţii întregului popor german, precum şi pentru noua ordine europeană, şi noi germanii din România participăm azi la aceasta, prin frăţia de arme germano-română.

Bărbaţii noştri capabili de a lupta stau în armata română sub ordinul Conducătorului Statului, Generalul Antonescu, pe imensul front al Reichului şi îşi dau tributul de sânge pentru victoria Marei Germanii.

După ce Führerul a deschis lupta împotriva duşmanului de veci al naţional-socialismului, înţelegem cu toţii că toate sacrificiile cari ni s'au cerut şi cari ni se cer îşi au înţelesul lor şi contribue la întărirea frontului german.

Grupul etnic german din România se va dovedi deci în această luptă demn de ţinuta soldatului german. Oamenii partidului şi ai diverselor formaţiuni îşi vor îndeplini datoria în prima linie pe front. Membrii grupului etnic german din România vor lupta cu acelaş fanatism, cu acelaş spirit de jertfă pentru scopul comun după exemplul soldatului patriei de origină de sub ordinul Führerului nostru Adolf Hitler.

Bucureşti, 22 Iunie 1941

ANDREAS SCHMIDT
Şeful grupului etnic german din România

Mobilizarea armatei de uscat, aer şi marină

D. general I. Antonescu, conducătorul statului, a semnat următorul decret:

Asupra raportului d-lui ministru secretar de stat la departamentul apărării naţionale, cu Nr... din 1941.

In baza dispoziţiunilor Decretelor-Legi Nr. 3052 din 5 Septembrie şi Nr. 3072 din 7 Septembrie 1940;

AM DECRETAT ŞI DECRETAM:

ART. I. — Intreaga armată de uscat, aer şi marină se mobilizează.

ART. II. — Prima zi de mobilizare începe în noaptea de 21/22 Iunie 1941 la orele 24.

ART. III.—Nu se vor prezenta la unităţi decât oamenii care sunt chemaţi individual.

ART. IV. Domnul ministru al Apărării Naţionale este însărcinat cu executarea prezentului Decret.

Dat în Bucureşti, la 21 Iunie 1941.

Conducătorul Statului Român şi Preşedintele Consiliului de miniştri,
GENERAL ANTONESCU
Ministrul Apărării Naţionale
General de Corp de Armată
Adj. I. IACOBICI

Raportul d-lui ministru al apărării naţionale

DOMNULE GENERAL,

Conform dispoziţiunilor Decretelor-Legi Nr. 3052 din 5 Septembrie şi Nr. 3072 din 7 Septembrie 1940, am onoare a vă înainta pentru aprobare şi semnarea Domniei Voastre, alăturatul Decret relativ la mobilizarea armatei de uscat, aer şi marină.

Măsura ce propun este impusă de evenimentele externe actuale.

Primiţi, vă rog, Domnule General, asigurarea înaltei mele consideraţiuni.

Ministrul Apărării Naţionale,
General de Corp de Armată Adj.
I. IACOBICI

Cuvântarea rostită la radio de d. prof. Mihai Antonescu

(Urmare din pag. I-a)

sub aceleaşi icoane: acolo unde mulţimea se adună cu acelaş suflet şi acolo unde acelaş sânge e gată să cuprindă aceiaşi jertfă pentru acelaş pământ; acolo şi numai acolo stă dreptul unui Neam.

Pe pământul Basarabilor şi până dincolo de Nistru ca şi pretutindeni unde bate inima românească, acolo este dreptul şi viaţa noastră şi nimic pe lume nu ne va opri s'o culegem acolo unde Dumnezeu şi pământul au dăruit-o, iar veacurile n'au putut-o stinge.

Lupta pentru pământurile Moldovei este lupta pentru viaţă a poporului român, iar biruinţa este un act de înaltă reparaţie istorică.

Acest lucru l-a înţeles mai ales Germania şi Marele ei Führer.

❖

Războiul, războiul acesta este, Români, o mare luptă a civilizaţiei creştine în contra unei noi barbarii.

Azi nu se infruntă în Europa Statele ci rasele şi lumile.

Massa slavă cu amorfismul ei social degradator, bolşevismul tindea să distrugă nu numai viaţa vechilor rase europene, dar să răstoarne înseşi bazele civilizaţiei noastre străvechi, prăbuşind cupola spirituală sub care s'a intemeiat toată aşezarea Europei.

Familia, proprietatea, biserica, trebuiau să fie arse în flăcările demiurgice ale nebunei religii comuniste.

Simulând idealul şi săpând ocult şi perfid puterile vieţii lumii, comunismul era insula iluziilor pentru rătăciţi şi veşnica ameninţare a Europei.

El nu va mai fi.

Acesta este darul pe care îl va face Marea Germanie, naţional-socialismul şi neîntrecutul său profet, Adolf Hitler, civilizaţiei de totdeauna şi lumii de mâine.

Este meritul Marelui Adolf Hitler de a fi denunţat cu 20 de ani în urmă această primejdie. Opera sa „Mein Kampf" temelie de credinţă, temelie de luptă, denunţa în pagini de dogoare tot dispreţul, toată ura pentru anarhia bolşevică, îndemnând lumea la înţelegerea primejdiei.

Prometeu al propriei lui creaţii, împlinitor al propriei sale profeţii, Adolf Hitler deschide azi Europei şi lumei o nouă epocă prin lupta ce a pornit pentru dărîmarea bolşevismului.

Cred că dela războaiele sacre ale cruciadelor nici o luptă n'a fost mai sfântă, mai mare şi mai epocală decât aceia pe care a pornit-o azi apostolul nouei noastre civilizaţii, Adolf Hitler.

Prin aceasta Marele creator al noului destin germanic zideşte temelii de veacuri Europei însăşi, creindu-i o nouă istorie.

Dela germanismul sănătos şi creator, Führerul a păşit azi la primatul spiritual al civilizaţiei. Până azi a lucrat prin Germania şi pentru Germania, de azi lucrează pentru lumea întreagă şi mai ales pentru Europa.

Mă întreb, dacă azi se vor mai găsi încă ideologi care să vorbească de lupta lor pentru civilizaţie în contra Germaniei, atunci când de azi Germania şi Fuehrerul ei nu luptă decât pentru civilizaţia Europei şi salvarea lumii din primejdia comunismului, distrugând în germen cuibul viperelor dela Moscova, care ar mai putea fi titlul de apărători ai civilizaţiei a acelora mâine ar putea, sărind în ajutorul comunismului, să mai vorbească încă de apărarea civilizaţiei?

După ce eri a ars cetatea ipocriziei şi a prejudecăţilor iudeo-capitaliste, azi Fuehrerul prăbuşeşte cetatea anarhei sociale din lume, după cum mâine va distruge tot ce va sta în cale la împlinirea civilizaţiei şi unităţii Europei pe baza dreptăţii naţiunilor şi claselor; naţional-socialismul fiind o adevărată religie socială a vremurilor noastre.

Poporul român e mândru să lupte alături de Marea Germanie pentru refacerea civilizaţiei sociale a Europei şi pentru istoria unei lumi noui.

Stâncă nebiruită în valuri de cotropire păgână, ţările româneşti au fost din vremea lui Ştefan cel Mare şi până azi poarta creştinătăţii, drumul veacurilor, dig împotriva cotropirilor şi barbarilor.

Aşa ne-am născut, asa vor rămâne, fiindcă aceasta este misiunea noastră.

Războiul acesta este în sfârşit un act de intrare al României în viaţa forţelor active ale Europei şi în zidirea lumii viitoare.

Nu voi uita niciodată să exprim cea mai mândră gratitudine Führerului Cancelar Adolf Hitler pentru înţelegerea pe care geniul său creator a dat-o destinului românesc.

Români,

De azi înainte trupele Führerului luptă pe pământul românesc pentru graniţele noastre, pentru graniţele civilizaţiei Europei în contra anarhiei, pentru viitorul nostru comun.

Să fim mândri si să simţim în această frăţie de arme semnul onoarei si încrederii făcute de Marele Popor German României.

In inimile noastre să simţim sufletul adevăratului camarad de front.

Iar încredinţarea comandei supreme a armatei care luptă pe frontul românesc Generalului Antonescu ,în aceasta trebue să vedeţi cu toţii pilda de încredere şi preţuire pe care a primit-o Conducătorul Statului Român, nu numai dela Conducătorul celei mai mari armate, a celui mai mare popor, dar semnul de recunoastere al omului care reprezintă azi cea mai neobişnuită apariţie a istoriei timpurilor noastre, Adolf Hitler.

Români,

Războiul a început.

Acesta este cel dintâi act de istorie al domniei Regelui Mihai I.

Să-i urăm o glorie veşnică.

Armatei noastre, bravei noastre oştiri care luptă pentru viaţa şi vetrele noastre, pentru drepturile veşnice ale neamului să-i închinăm azi toată credinţa şi toată dogoarea noastră, iar armatei germane mândria şi recunoştinţa poporului român.

Tie ţăran român, care lupţi azi ca întotdeauna pentru drepturile noastre sfinte, Generalul şi ţara, istoria şi dreptatea îţi vor închina, nu numai gloria biruinţei dar şi roadele victoriei.

Toată aşezarea noastră de viaţă, toată întocmirea Statului de mâine se va face pentru ridicarea ţărănimii. Iar în pământurile cucerite, braţele ţărăneşti vor găsi, prin reforme drepte, cuvenita cinstire a sângelui care s'a jertfit pentru aceste brazde.

Români,

In aceste ceasuri acolo pe plaiurile bătrânei Moldove, lângă soldaţii săi, stă straje neînfricată, soldat al credinţei noastre Generalul Antonescu, nădejdea noastră, puterea noastră. Stă veghe şi scut al faptei de arme româneşti.

In acest ceas solemn, când datorită lui neamul nostru se reaşează, nu numai în istoria onoarei naţionale şi a drepturilor sfinte, dar în lupta civilizaţiei şi la temelia lumii noi europene, singurul lucru pe care îl puteţi face pentru neam este să coboriţi în cugetul vostru, să vă îngenunchiaţi conştiinţa dacă este nevoe, să răscoliţi într'insa adevărul şi tot ce veţi găsi întreg, adevărat, puternic, să-l aduceţi azi în acest ceas, ofrandă de înţelegere, danie de credinţă ţării. Este singurul lucru pe care îl puteţi dărui Generalului, dreaptă închinare pentru tot ce a făcut el, pentru tot ce a adus el acestui neam în scurtul popas de când îi stăpâneşte destinul.

Fiindcă azi Generalul este ţara, Generalul este viitorul ei, de puterea lui, de biruinţa lui, de slujirea noastră credincioasă a gândurilor şi luptei lui depinde drumul de glorie şi viitorul neamului.

Şi acest drum îl vom stăpâni, şi acest viitor îl vom înălţa.

Cu Dumnezeu înainte.

Cuvântul rostit la postul de Radio, de d. general I. Iacobici ministrul apărării naţionale

OSTAŞI,

Anul trecut, când graniţele au fost ciuntite, întreg neamul a fost cutremurat din temelie.

Sufletul naţional ancorat, prin trupurile eroilor în inima pământului românesc, a simţit durerea destrămării pilonilor din rădăcină.

Acum tunul bubue la Răsărit, vestindu-ne că ora reinălţării a început să bată.

GENERALUL ANTONESCU, comandantul armatei germano-române din Moldova, veghează la busola direcţiei permanente a intereselor naţionale.

Gesturile sale sunt urmate de energia puterii armatei, acolo unde, din porunca sa, trebue să biruiască.

Intreaga Ţară şi-a reluat seninătatea siguranţei.

Eroii neamului şi-au regăsit odihna lor veşnică binemeritată şi privesc mulţumiţi spre Răsărit.

Gigantica şi viteaza Armată Germană ,aliata noastră sinceră, alături de reînviata noastră Armată, prin bubuitul tunurilor şi sgomotul motoarelor, ne vestesc că vom învinge.

Inainte deci pentru Rege, Ţară şi Conducător.

CEASUL SFÂNT A SUNAT

de ALEXANDRINA GR. CANTACUZINO

Ceasul aşteptat cu înfrigurare, ceasul mântuirii, al nădejdii, al învierii noastre a sunat.

Mare eşti, Doamne, mari sunt minunile Tale, ajută-ne, însufleţeşte-ne, însuţeşte puterile noastre, dă oştilor germano-române forţa biruitoare ce năvalnică se revarsă ca vijelia, răsturnând tot ce-i stă în cale. Dă-ne nouă, umili cetăţeni, conştiinţa clar-văzătoare a tutulor jertfelor, pe care în clipa potrivită, într'un consent de perfectă solidaritate, să le închinăm Patriei.

Astăzi, o singură poruncă, o singură dorinţă, un singur gând, o singură simţire ne stăpâneşte pe toţi: România. Ei, acestui o-dor scump, să-i dăm tot ce comportă; orice durere, orice mâhnire, orice sfârtecări de suflet sau de trup.

Astăzi ceasul prea măririi României a sunat; astăzi ne cheamă cei din morminte; astăzi veacurile încărcate de istoria gloriosă ne întâmpină. Astăzi, alături de Regele iubit şi de Conducător, stau Voevozii, Pârcălabii, toţi ca odinioară cu Ştefan, cu Mihaiu, cu Şerban Voevod, cu Mateiu Basarab, cu Regele Intemeietor al Dinastiei, cu Ferdinand, Regele tutulor Românilor, cu Regina Maria, cu Averescu, Eremia Grigorescu, Cristescu, toţi ne cheamă la datorie, iar mareşalul Prezan stă printre fii noştri ca o luminoasă pagină de binecuvântată izbândă strigând: „Inainte, băieţi, Dumnezeu este cu noi!" Şi să o ştim bine, dela tânărul recrut, până la marele Comandant, Dumnezeu este cu noi şi ne va da putinţa a cuceri lauri nebănuiţi, cu cât vom fi mai dârzi, mai dispreţuitori de viaţă şi de bunurile pământeşti.

Popor de viţă veche, deşteaptă-te şi înnoadă trecutul cu viitorul într'o minunată epopee, care dealungul veacurilor să fie în veci slăvită de prieteni şi de vrăjmaşi, pentru că cinsteşte omenirea şi o înalţă, asigurând respect şi admiraţie numelui de Român.

Fericiţi sunt cei tineri, chemaţi a trage brazda viitorului, dar şi pe noi Dumnezeu ne răsplăteşte, dându-ne bucuria a ne încheia viaţa pe pragul învierii.

Croaţia cere Statelor-Unite inchiderea consulatului american din Zagreb

Zagreb, 22 (Rador). — Ministrul de externe al Croaţiei a adresat consulului general al Statelor Unite o notă prin care cere închiderea imediată a acestui consulat general. Intregul personal va trebui să părăsească Croaţia până la 15 Iulie.

Măsura a fost luată pentrucă autorităţile consulare americane au sprijinit la Zagreb pe inamicii Germaniei şi ai Italiei.